

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

De solemnitate voti, per quid scilicet solemnizetur? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

Ad tertium dicendum, quod ille qui facit aliquid sine voto, habet immobilem voluntatem respectu illius operis singularis quod facit, & tunc quando facit. Non autem manet voluntas eius omnino firmata in futurum, sicut vouentis qui suam voluntatem obligavit ad aliquid faciendum, & antequam faceret illud singulare opus, & fortasse ad pluries faciendum.

ARTIC. VII.

Virum votum solemnizetur per susceptionem sacri ordinis, & per professionem ad certam regulam?

476

*Inf. ar. 9.
co. Et 4.
di. 38. q.
1. ar. 2. q.
3. Et quo.
3. ar. 18.
corp. Et
quod. 3. a.
10. cor.
* 2. 1. hu.
ius q.*

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod votum non solemnizetur per susceptionem sacri ordinis, & per professionem ad certam regulam. Votum enim, ut dictum est, est promissio Deo facta. Ea vero quæ exterius aguntur ad solemnitatem pertinentia, non videntur ordinari ad Deum, sed ad homines. Ergo per accidens se habent ad votum. Non ergo solemnitas talis est propria conditio voti.

¶ 2 Præterea, illud quod pertinet ad conditionem alicuius rei, videtur posse competere omnibus illis in quibus res illa inuenitur. Sed multa possunt sub voto cadere, quæ non pertinent neque ad sacrum ordinem; neque pertinent ad aliquam certam regulam: sicut cum quis vouet peregrinationem, aut aliquid huiusmodi. Ergo solemnitas quæ fit in susceptione sacri ordinis, vel in professione certæ regulæ, non pertinet ad conditionem voti.

¶ 3 Præterea, votum solemne idem videtur esse quod votum publicum. Sed multa alia vota possunt fieri in publico, quam votum quod emittitur in susceptione sacri ordinis, vel professione certæ regulæ: & huiusmodi etiam vota possunt fieri in occulto. Ergo non solum huiusmodi vota sunt solemnia.

SED contra est, quod solum huiusmodi vota impediunt matrimonium contrahendum, & dirimunt iam contractum. Quod est effectus voti solemnitis, ut infra * dicitur in tertia huius operis parte.

RESPONDEO dicendum, quod unicuique rei solem-

solemnitas adhibetur secundum illius rei conditionem; sicut alia est solemnitas nouæ militiæ, scilicet in quodam apparatu equorum, & armorum, & concursu militum; & alia solemnitas nuptiarum, quæ consistit in apparatu sponsi, & sponsæ, & conuentu propinquorum. Votum autem est promissio Deo facta: vnde solemnitas voti attenditur secundum aliquid spirituale, quod ad Deum pertineat, id est, secundum aliquam spiritualem benedictionem, vel consecrationem, quæ ex institutione Apostolorum adhibetur in professione certæ regulæ, secundo gradu post sacri ordinis susceptionem: vt dicit Dionys. 2. cap. Ecclesiast. hierar. Et huius ratio est, quia solemnitates non consueuerunt adhiberi, nisi quando aliquis totaliter mancipatur alicui rei. Non enim solemnitas nuptialis adhibetur, nisi in celebratione matrimonij, quando vterque coniugum sui corporis potestatem alteri tradit. Et similiter voti solemnitas adhibetur, quando aliquis per susceptionem sacri ordinis diuino ministerio applicatur. Et in professione certæ regulæ, quando per abrenuntiationem seculi, & propriæ voluntatis aliquis statum perfectionis assumit.

Ad primum ergo dicendum, quod huiusmodi solemnitas pertinet non solum ad homines, sed ad Deum, in quantum habet aliquam spiritualem consecrationem, seu benedictionem, cuius Deus est auctor, etsi homo sit minister: secundum illud Num. 6. Inuocabunt nomen meum super filios Israel, & ego benedicam eis. Et ideo votum solemnne habet fortioorem obligationem apud Deum, quam votum simplex; & grauius peccat qui illud transgreditur. Quod autem dicitur, quod votum simplex non minus obligat apud Deum, quam solemnne: intelligendum est quantum ad hoc, quod vtriusque transgressor peccat mortaliter.

Ad secundum dicendum, quod particularibus actibus non consuevit solemnitas adhiberi, sed assumptioni noui status, vt * dictum est. Et ideo cum quis vouet aliqua particularia opera, sicut aliquam

In co. 27.

peregrinationem, vel aliquod speciale ieiunium, tali voto non congruit solemnitas, sed solum voto quo aliquis totaliter se subijcit diuino ministerio, seu famularatui: in quo tamen voto quasi vniuersali multa particularia opera comprehenduntur.

Ad tertium dicendum, quod vota ex hoc quod fiunt in publico, possunt habere quādam solemnitatē humanam; non autē solemnitatē spiritualem, & diuinā, sicut habent vota prēmisa, etiam si corā paucis fiant. Vnde aliud est votum esse publicum, & aliud esse *solemne*.

ARTIC. VIII.

Utrum illi, qui sunt alterius potestati subiecti, impediuntur à vouendo?

477
*inf. q. 189
 a. 5. Et 4.
 d. 32. a. 4.
 c. d. 38.
 q. 1. a. 1.
 q. 3. et o-
 pusc. 87.
 c. 12.*

AD octauum sic proceditur. Videtur, quod illi qui sunt alterius potestati subiecti, non impediuntur à vouendo. Minus enim vinculum superatur à maiori. Sed obligatio qua quis subijcitur homini, est minus vinculum, quam votum per quod aliquis obligatur Deo. Ergo illi qui sunt aliena potestati subiecti, non impediuntur à vouendo.

¶ 2. Præterea, Filij sunt in potestate patris. Sed filij possunt profiteri in aliqua religione, etiam sine voluntate parentum. Ergo non impeditur aliquis à vouendo per hoc, quod est subiectus potestati alterius.

¶ 3. Præterea, Maius est facere, quam promittere. Sed religiosi qui sunt sub potestate prælatorum, possunt aliqua facere sine licentia suorum prælatorum, puta dicere aliquos Psalmos, vel facere aliquas abstinencias. Ergo videtur quod multo magis possunt huiusmodi Deo vouendo promittere.

¶ 4. Præterea, Quicumque facit quod de iure facere non potest, peccat. Sed subditi non peccant vouendo: quia hoc numquam inuenitur prohibitum. Ergo videtur, quod de iure possint vouere.

SED contra est, quod Num. 30 mandatur, quod si mulier in domo patris sui, & adhuc in puellari ætate aliquid vouerit, non tenetur ea voti, nisi pater eius conferat. Et idem dicit de muliere habente virum. Ergo.